

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני אדני ואל יזור אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: **יט** אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: **כ** ונאמר אל אדני יש לנו אב וקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **כא** ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: **כב** ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת: **כג** ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: **כד** והי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: **כה** ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: **כו** ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: **כז** ויאמר עבדך אבי אלנו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: **כח** ויצא האחוז מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: **כט** ולקוזתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: **ל** ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: **לא** והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: **לב** כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וזטאתי לאבי כל הימים: **לג** ועתה ישב נא עבדך תזות הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: **לד** כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי: **פרק-מהנא** ולא יכל יוסף להתאפק לכול הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: **כ** ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמעו בית פרעה: **ג** ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי זוי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: **ד** ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי וישו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: **ה** ועתה אל תעצבו ואל יזור בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למזיזה שלחוני אלהים לפניכם: **ו** כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד זומש שנים אשר אין זריש וקציר: **ז** וישלחוני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהזיית לכם לפליטה גדלה: שלישי **ח** ועתה לא אתם שלחנתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: **ט** מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמיני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי

אל תעמד: **{י}** וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי וביך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: **{יא}** וכלכלתי אתך שם כי עוד זומש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: **{יב}** והגה עיניכם ראות ועיני אזוי בנימין כי פי המדבר אליכם: **{יג}** והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הגה: **{יד}** ויפל על צוארי בנימין אזוי ויבך ובנימין בכה על צואריו: **{טו}** וינשק לכל אזוי ויבך עליהם ואזורי כן דברו אזוי אתו: **{טז}** והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אזוי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: **{יז}** ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אזורי זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: **{יח}** וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את זולב הארץ: **{יט}** ואתה צויתת זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: **{כ}** ועיניכם אל תזוס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: **{כא}** ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: **{כב}** לכלם נתן לאיש זולפות שמלת ולבנימין נתן שלש מאות כסף וזומש זולפת שמלת: **{כג}** ולאביו שלחו כזאת עשרה זומרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולזום ומוזן לאביו לדרך: **{כד}** וישלחו את אזוי וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך: **{כה}** ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: **{כו}** ויגדו לו לאמר עוד יוסף זוי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: **{כז}** וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלחו יוסף לשאת אתו ותזוי רוז יעקב אביהם: **{כח}** ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני זוי אלכה ואראנו בטרם אמות: **{כט-מונא}** ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבז זבזים לאלהי אביו יצחק: **{ל}** ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הגני: **{לא}** ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: **{לב}** אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: **{לג}** ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלחו פרעה לשאת אתו: **{לד}** ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: **{לה}** ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: **{לו}** ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: **{לז}** ובני ראובן זנוך ופלוא וזצרן וקרמי: **{לח}** ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצוזר ושאל

בן הכנענית: **{יא}** ובני לוי גרשון קהת ומררי: **{יב}** ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וחרוז וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ וזערן וזמול: **{יג}** ובני יששכר תולע ופוח ויוב ושמרון: **{יד}** ובני זבלון סרד ואלון ויזולאל: **{טו}** אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרץ ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: **{טז}** ובני גד צפיון וזוגי שוני ואעבן ערי וארודי ואראלי: **{יז}** ובני אשר ימנח וישוה וישוי ובריעה ושרוז אזותם ובני בריעה זזבר ומלכיאל: **{יח}** אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: **{יט}** בני רוזל אשת יעקב יוסף ובנימן: **{כ}** ויוולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: **{כא}** ובני בנימן בלע ובכר ואשביל גרא ונעמן אזוי וראש מפים וזופים וארד: **{כב}** אלה בני רוזל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: **{כג}** ובני דן זושים: **{כד}** ובני נפתלי יוזעאל וגוני ויער ושלם: **{כה}** אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרוזל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: **{כו}** כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושלש: **{כז}** ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: **{כח}** ואת יהודה שלוז לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: **{כט}** ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: **{ל}** ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אזורי ראותי את פניך כי עודך זוי: **{לא}** ויאמר יוסף אל אזוי ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אזוי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: **{לב}** והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: **{לג}** והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: **{לד}** ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: **{לה}** ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: **{לו}** ומקצה אזוי לקוז זמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: **{לז}** ויאמר פרעה אל אזוי מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: **{לח}** ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: **{לה}** ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואזויך באו אליך: **{לז}** ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אזויך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי זייל

ושמתם שרי מקנה על אשר לי: **{ז}** ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: **{ח}** ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני זייר: **{ט}** ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני זייר ולא השיגו את ימי שני זיירי אבתי בימי מגוריהם: **{י}** ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: שביעי **{יא}** ויושב יוסף את אביו ואת אוזיו ויתן להם אוזוה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: **{יב}** ויכלכל יוסף את אביו ואת אוזיו ואת כל בית אביו לזום לפי הטף: **{יג}** ולזום אין בכל הארץ כי כבוד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: **{יד}** וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: **{טו}** ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לזום ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: **{טז}** ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: **{יז}** ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לזום בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובזומרים וינהלם בלזום בכל מקניהם בשנה ההוא: **{יח}** ונתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכוזד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו: **{יט}** למה נמות לעיניך גם אנזוננו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלזום ונהיה אנזוננו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע וזויה ולא נמות והאדמה לא תשם: **{כ}** ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי זזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: **{כא}** ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: **{כב}** רק אדמת הכהנים לא קנה כי זזק לכהנים מאת פרעה ואכלו את זזקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: **{כג}** ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: **{כד}** והיה בתבואת ונתתם זומישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתים ולאכל לטפכם: מפטיר **{כה}** ויאמרו הזויתנו נמצא זון בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: **{כו}** וישם אתה יוסף לזק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לזומש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: **{כז}** וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאזו בו ויפרו וירבו מאד: